

bliver ude af Stand til at afholde de store offentlige Udgifter. Og i Stedet for at føre an i nyttig og saglig Forhandling i den økonomisk mest vanskelige Tid, vort Folk gennem Slægtled har oplevet, agter Ministeriet Stauning at kaste Landet ud i en bitter og gold Forfatningskamp.

Vælgerne maa rejse sig mod denne Politik. Vi gennemførte ikke den almindelige Valgret til begge Rigsdagens Ting, for at den almindelige Valgrets Styre i et for Folket meget kritisk Øjeblik skulde skyde Tidens Opgave fra sig. Svigter Borgernes Indtægter, maa Staten afpasse sine Krav derefter, ogsaa Kravene til Amt og Kommune. I modsat Fald svækkes Erhvervslivet, paa det alvorligste, og vi synker dybere og dybere ned i Fattigdom og Arbejdsløshed.

Regeringen vil ikke se denne Sandhed i Øjnene. Det staar da til hver enkelt Vælger i By som paa Land at gøre sit til, at vi saa snart som muligt faar et andet Styre, der ved, hvad Tiden kræver, og har Villie til at løse Tidens Opgave.»

Udtalelse af Det radikale Venstre.

Paa Det radikale Venstres Landsmøde i Esbjerg den 30.—31. Maj 1931 vedtoges enstemmigt følgende politiske Udtalelse:

»Idet Landsmødet udtaler sin Billigelse af Rigsdagsgruppens Politik i den forløbne Samling, tilsiger det sin Støtte til: Fortsættelse af Arbejdet paa Gennemførelsen af de i Partiets Henvendelse til Vælgerne i 1929 og i Ministeriets Arbejdsprogram indeholdte Krav i Overensstemmelse med de Principper, der paa Valgdagen fik Flertallets Tilslutning, og Videreførelse af de allerede truffne Foranstaltninger til Mildnelse af den økonomiske Krise ved:

a) Fortsat Bestræbelse for *Nedgang i Renteydelsen*, Forbedringer af Akkordlovgivningen og anden Hjælp for dem, der under de nuværende Vilkaar overvældes af Gældsbyrden,

b) yderligere Skattelettelse og Lettelse af andre Byrder, navnlig for de i særlig Grad kriseramte Erhvervsgrene, muliggjort ved fortsat Sparsommelighed i Finansstyrelsen, ved klækkelig *Nedsættelse af de uproduktive Militæruddgifter*, ved